

Jeffrey F. Kirby

Škapuliar

Panny Márie
z hory Karmel

Dôkladná
deväťdňová príprava
na jeho prijatie

 ZACHEJ®.sk

Jeffrey F. Kirby

Škapuliár

*Panny Márie
z hory Karmel*

**Dôkladná
deväťdňová príprava
na jeho prijatie**

Copyright © 2022 by Fr. Jeffrey F. Kirby
Published by Sophia Institute Press, USA. All rights reserved.
Slovak translation edition © 2025 by Zachej.sk, Slovakia.
All rights reserved.
This Slovak edition published in arrangement with Sophia
Institute Press through Riggins Rights Management.

*Z amerického originálu: A Journey to Mount Carmel: A Nine-Day
Preparation for Investiture in the Brown Scapular of Our Lady*

Vydal © Zachej.sk, 2025
Preklad © Martin Matis
Grafika © Lýdia Valter

Redaktorka: Lenka Adamčíková Kostolanská
Jazyková korektúra: Katarína Harvanová

Biblické citáty sú uvedené podľa oficiálneho katolíckeho
prekladu Svätého písma (SSV, 2019).

ISBN 978-80-8211-854-7

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa
nesmie reprodukovat' v žiadnej podobe ani žiadnym spôsobom
(elektronicky, mechanicky, fotokópiami ani iným spôsobom) bez
súhlasu vlastníka autorských práv.

Venované Barbare Ternovan

Úvod

***Pristupujme teda s dôverou
k trónu milosti,
aby sme dosiahli milosrdenstvo
a našli milosť a pomoc
v pravom čase.***

List Hebrejom 4, 16

Áno, Pane!

V tomto krátkom zvolaní je obsiahnuté všetko. Toto sú slová, ktoré hovoríme Ježišovi, keď sa pripravujeme na prijatie hnedého škapuliara Panny Márie Karmelskej. Potvrďujeme nimi svoj vlastný záväzok voči nášmu Pánovi. Roznecujeme milosti, ktoré sme dostali pri krste, a vyjadrujeme svoje osobné rozhodnutie pre Ježiša Krista.

Áno, Pane!

Hnedý škapuliar nie je šperk. Nie je ani znakom náboženského sentimentalizmu či prejavom poverčivosti. Škapuliar, pozostávajúci z dvoch spojených kusov látky, je vyhlásením, že sme si obliekli Krista a snažíme sa ho nasledovať tým, že napodobňujeme Pannu Máriu z hory Karmel.

Moc hory Karmel

V Cirkvi existuje mnoho rehoľných rádov a niekoľko druhov škapuliarov. Karmelitánsky rád je výnimočný tým, že jeho základy sú späté s horou Karmel vo Svätej zemi. Táto svätá hora je znakom, prostredníctvom ktorého Cirkev kontempluje a načúva hlasu živého Boha. To je neoddeliteľnou súčasťou života karmelitánov, ktorí sú pre nás vzorom a vyzývajú nás, aby sme podobným spôsobom žili aj my.

Hnedý škapuliar Panny Márie z hory Karmel je mimoriadne blízky srdcu Cirkvi. Je ponukou pre všetkých pokrstených, ktorí sa snažia počúvať Boha a nasledovať cestu Pána Ježiša.

Škapuliarske záväzky

Existuje veľa príležitostí, pri ktorých je možné obliecť si hnedý škapuliar. My sa však budeme venovať cieľavedomému rozhodnutiu laikov pristúpiť k tomuto kroku.

Kto chce nosiť hnedý škapuliar, musí byť pripravený prijať aj záväzky, ktoré sú s ním spojené. Tie by mal spoznať skôr, ako požiada o formálny obrad vkladania škapuliara. Medzi takéto záväzky patrí denné nosenie škapuliara, každodenná modlitba ruženca, určitá forma pôstu, snaha slúžiť ľuďom v núdzi a zachovávanie čistoty podľa svojho životného stavu.

Načo je dobrá príprava?

Po oboznámení sa s povinnosťami, ktoré vyplývajú z nosenia hnedého škapuliarskeho rúcha, je zrejmé, že k tomuto kroku je potrebná určitá príprava. Pred prijatím takéhoto záväzku je rozumné rozlišovať a prichystať svoje srdce.

V uponáhľanom svete, ktorý je poznačený hriechom, je veľmi ľahké nechať sa rozptýliť. Obeťou zaneprázdnenosti sa

často stáva náš duchovný život. Svedomitá príprava na obrad vkladania hnedého škapuliara by mala poslúžiť ako silné povzbudenie k jeho prijatiu a k osobnému rastu vo vzťahu s Pánom Ježišom.

Ako sa pripraviť?

Na prijatie hnedého škapuliara neexistuje žiadna oficiálna príprava. Duchovná pokladnica Cirkvi nám však ponúka dostatok možností, ako ju uskutočniť.

Prvým krokom je zvoliť si dátum obradu vkladania škapuliara. Vhodný je každý sviatočný deň, no uprednostňuje sa sviatok nášho Pána alebo Panny Márie. Zoznam možností je v prílohe tejto knihy.

Pri výbere dátumu je potrebné pamätať na to, že hnedý škapuliar môže odovzdať len kňaz, a preto je dôležité overiť si, či bude v daný deň k dispozícii.

Takisto je vhodné zohľadniť možnosť ísť na svätú omšu a prijať sväté prijímanie. Účasť na Eucharistii v tento deň je veľmi dôležitá a v žiadnom prípade by sa nemala podceňovať.

Táto kniha ponúka zbierku najlepších duchovných darov z pokladnice Cirkvi. Slúži ako pomôcka pri príprave na prijatie škapuliara. Jej obsahové usporiadanie vychádza zo šiestich krstných sľubov, pretože cieľom škapuliara je zintenzívniť prežívanie nášho krstného povolania. Krstné sľuby vyjadrujú naše zasvätenie a odovzdanie sa Ježišovi Kristovi, preto sú ideálnym zdrojom, z ktorého môžeme čerpať počas prípravy. Okrem toho kniha poskytuje aj ďalšie katechetické a duchovné podnety, ktoré môžu byť užitočnou pomocou a inšpiráciou.

Štruktúra prípravy

Príprava na prijatie škapuliara je rozvrhnutá do deviatich dní s cieľom vytvoriť novému. Naším želaním je, aby sa toto obdobie stalo časom modlitby, duchovného ústrania, obnovy a prehĺbenia či znovuobjavenia vzťahu so živým Bohom.

Deväť kapitol tejto knihy zodpovedá jednotlivým dňom prípravy. Každú kapitolu tvoria tri hlavné časti:

- **Príprava:** pozostáva z úvodných modlitieb a stanovenia cieľa pre daný deň.
- **Učenie:** obsahuje sériu katechéz, ktoré rozvíjajú a objasňujú zameranie dňa.
- **Duchovné cvičenia:** ponúkajú súbor duchovných zdrojov z pokladnice Cirkvi.

Všetky časti knihy zdôrazňujú kresťanské učeníctvo, karmelitánsku spiritualitu a históriu a poukazujú na dôležitosť prítomnosti Panny Márie v našom živote.

Začíname

Ak po prečítaní úvodných riadkov túžiš nastúpiť na cestu prípravy na prijatie karmelitánskeho škapuliara, môžeme začať. Vyber si svoj sviatočný deň a zorganizuj si prípravu. Je čas vyhlásiť: *Áno, Pane!*

Prvý deň

Pokrstení v Ježišovi Kristovi

***Alebo nevíete, že všetci,
čo sme boli pokrstení v Kristovi Ježišovi,
v jeho smrť sme boli pokrstení?
Krstom sme teda s ním boli pochovaní
v smrť, aby sme tak, ako bol Kristus
vzkriesený z mŕtvych Otcovou slávou,
aj my žili novým životom.***

List Rimanom 6, 3 – 4

Príprava

TÝCHTO PÁR JEDNODUCHÝCH KROKOV TI POMÔŽE
NADOBUKNÚŤ A UDRŽAŤ SI SÚSTREDENOSŤ.

Dnešný duchovný cieľ

Pochopiť, čo v skutočnosti znamená byť kresťanom katolíkom, pokrsteným a zasväteným Bohu.

Úvodné modlitby

Príď, Duchu Svätý, naplň srdcia svojich veriacich
a zapál v nás oheň svojej lásky.

Zošli svojho Ducha a všetko bude stvorené.

A obnovíš tvárnosť zeme.

Večný Bože, ty osvecuješ srdcia veriacich svetlom Ducha Svätého; daj, prosíme, aby sme v tomto Duchu poznávali, čo je správne, a vždy sa radovali z jeho útechy a posily. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

Pod tvoju ochranu sa utiekame, svätá Božia Rodička, neodvracaj zrak od našich prosieb, pomôž nám v núdzi a z každého nebezpečenstva nás vysloboď, ty Panna slávna a požehnaná. Amen.

Blahoslavená Matka, v tomto čase prípravy na prijatie tvojho škapuliara nám ukáž, čo znamená byť pokrstený v tvojom Synovi. Na teba sa spoliehame. Amen.

Učenie

PO JEDNODUCHEJ PRÍPRAVE NASLEDUJE UČENIE, KTORÉ TI POMÔŽE HLBSIE POCHOPIŤ KREŠŤANSKÝ SPÔSOB ŽIVOTA A DOBRE SA PRIPRAVIŤ NA PRIJATIE HNEDEHO ŠKAPULIARA.

Váha slávy

Raz sa istý reportér opýtal Jána Pavla II., ktorý z pápežských titulov pokladá za najvýznamnejší. Mnohí z nás si zvykli na stáročia používané tituly ako rímsky biskup, Kristov vikár, nástupca svätého Petra, najvyšší kňaz univerzálnej Cirkvi či hlava štátu Vatikán – a to sme ich spomenuli len päť. Okrem toho existujú tituly priameho oslovenia, napríklad Vaša Svätosť alebo Svätý Otec. Predstav si, že by ťa takto oslovovali celý deň!

Otázka bola zaujímavá. Ktorý spomedzi titulov teda Ján Pavol II. uprednostnil?

Pápež postupne rozvíjal svoju odpoveď učiteľským štýlom, ktorý mu bol vlastný. Najskôr vysvetlil, ako tituly sumarizujú našu vieru, potom rozprával o tom, ako ho tituly pokorujú a pripomínajú mu jeho povolanie v Cirkvi. Napokon sa dostal k myšlienke, ktorá skutočne odhalila jeho srdce. Na reportérovu zvedavú otázku odpovedal slovami s hlbokým významom, ktoré by nás mali podnietiť k zamysleniu a ako veriacim by nám mali pripomínať našu dôstojnosť. Svätý Otec prezradil, že za svoj najobľúbenejší titul považuje ten, ktorý má zároveň najväčšiu váhu. Je ním označenie „kresťan“.

Pre Jána Pavla II. to bolo najcennejšie spomedzi všetkých oslovení. *Kresťan* je totiž titul, ktorý tvorí základ všetkých ostatných. Dáva im zmysel, je ich jadrom, inšpiráciou

a vyjadrením: Som kresťan. Som pokrstený v Ježišovi Kristovi. Som Božie dieťa. Som pomazaný. Som „malý Kristus“.

Krst sviatostne pripodobňuje kresťana Ježišovi, ktorý vo svojom krste anticipuje svoju smrť a svoje zmŕtvychvstanie. Kresťan má vstúpiť do tohto tajomstva pokorného zníženia sa a kajúcnosti, zostúpiť s Ježišom do vody, aby spolu s ním vystúpil, a znovu sa narodiť z vody a z Ducha, aby sa v Synovi stal Otcovým milovaným synom a žil „novým životom“ (KKC 537).

Označenie kresťan je teda najväčšou chválou Božej milosti a zároveň našou najnaliehavejšou výzvou. V krste sme sa stali Božími deťmi a údmi Kristovho tela. Stali sme sa kresťanmi a počas celého života musíme pracovať a trpieť, aby sme toto povolanie naplnili, aby sme v ňom neustále rástli a dozrievali. Modlime sa spolu so svätým Pavlom, aby sme sa každý deň usilovali priblížiť k cieľu, k víťaznej cene nebeského povolania.

Nie že by som ho už bol dosiahol, alebo že by som už bol dokonalý, ale bežím, aby som sa ho niekedy zmocnil, ako sa aj Kristus Ježiš zmocnil mňa. Bratia, ja si nenamýšľam, že som sa už zmocnil. Ale jedno robím: zabúdam na to, čo je za mnou, a uháňam za tým, čo je predomnou. Bežím k cieľu, za víťaznou cenou Božieho povolania zhora v Kristovi Ježišovi (Flp 3, 12 – 14).

Prví nasledovníci Ježiša Krista sa dokonca necítili hodní používať titul kresťan. Vyhýbali sa mu, pretože sa ním vyjadrovalo, že človek je „malý Kristus“. Sami sa od začiatku označovali jednoducho ako „nasledovníci cesty“. Tento

výraz naznačoval, že veriaci svoje povolanie chápali ako život v duchu napredovania po ceste, ktorú im ukázal Pán Ježiš. Kresťanmi ich postupne začali nazývať neveriaci, ktorí boli svedkami lásky a nezištnej služby našich praotcov a pramatiek vo viere. Boli to teda ľudia bez viery, ktorí nám dali toto pomenovanie, pretože v skutkoch nasledovníkov cesty videli pokračovanie diela Pána Ježiša (porov. Sk 11, 26). Tento výraz sa nakoniec ujal, a tak sa dnes môžeme volať kresťanmi. Nikdy by sme však nemali zabúdať na význam a požiadavky, ktoré sa s takýmto titulom spájajú, ani na pokoru našich predkov, s akou k svojmu pomenovaniu pristupovali.

Svätý Pavol chápal vážnosť toho, čo znamená byť kresťanom. Hovoril o „váhe večnej slávy“, ktorá nám bude darovaná v nebi. Po nej túžime a kvôli nej ochotne trpíme pre evanjelium v tomto živote.

Preto neochabujeme; a hoci náš vonkajší človek chradne, náš vnútorný sa zo dňa na deň obnovuje. Ved' naše terajšie ľahké súženie prinesie nám nesmierne veľkú váhu večnej slávy, ak nehladáme na to, čo je viditeľné, ale na to, čo je neviditeľné; lebo viditeľné je do času, ale neviditeľné je naveky (2 Kor 4, 16 – 18).

Váhou večnej slávy je krst. Ním sme sa stali údmí Kristovho tela. Vďaka nemu sa môžeme odvážiť nazývať sa kresťanmi. Teraz žijeme, hýbeme sa a existujeme v Ježišovi Kristovi. Ako pokrstení sa k nemu približujeme a dovoľujeme jeho milosti, aby nás premieňala. Snažíme sa verne nasledovať jeho cestu a pokračovať v jeho diele. Usilujeme sa milovať tak, ako miloval on a túžime podieľať sa s ním vo večnosti na nebeskej sláve (pozri Sk 17, 28; 1 Kor 12, 31; 13, 11 – 13).

Ako uviedol pápež Ján Pavol II., pomenovanie kresťan násime na svojich pleciach a vo svojom srdci. Je to náš najväčšenejší a najnaliehavejší titul, a tak sme povolaní každý deň žiť v súlade s jeho významom.

POVAŽUJEM MENO KREŠŤAN ZA SAMOZREJMOST'
UVEDOMUJEM SI, ČO ZNAMENÁ A K AKÉMU SPÔSOBU
ŽIVOTA MA ZAVÄZUJE?

Posväcujúca milosť a nový život

Naši prví rodičia mali pred svojím pádom posväcujúcu milosť, ktorej podstatou je synovský, rodinný vzťah s Bohom. Je to milosť, ktorá nám dáva nadprirodzený život a oprávňuje nás byť účastnými na božskej prirodzenosti, stať sa adoptívnymi synmi a dcérami Boha, a teda dedičmi večného života.

Prvým hriechom sa posväcujúca milosť stratila. Pre ľudstvo bola obnovená až vo veľkonočnom tajomstve Pána Ježiša; v jeho umučení, smrti a zmŕtvychvstaní.

Ale s darom to nie je tak ako s previnením. Lebo ak previnením jedného zomreli mnohí, tým väčšmi sa milosťou jedného človeka, Ježiša Krista, v mnohých rozhojnila Božia milosť a dar (Rim 5, 15).

Z veľkonočného tajomstva Pána Ježiša nám plynú sedem sviatostí. Prvou z nich, tou, ktorá na začiatku obnovuje posväcujúcu milosť, je svätý krst. Keďže posväcujúca milosť sa môže stratiť ťažkým hriechom, priebežne sa obnovuje sviatosťou pokánia (spovedou) a/alebo sviatosťou pomazania

chorých. Ostatné štyri sviatosti – birmovanie, sväté prijímanie, sviatosť manželstva a kňazské svätenie – v nás túto milosť živia a obohacujú.

V krste teda prvýkrát prijímame veľký duchovný poklad posväcujúcej milosti. Naša kresťanská tradícia ju nazýva aj *zbožšťujúcou* alebo *habituálnou milosťou*. Zbožšťujúcou sa označuje preto, že nás v Ježišovi Kristovi robí doslova „podobnými Bohu“, a habituálnou preto, lebo sídli v našej duši.

Keď v nás prebýva posväcujúca milosť, rodíme sa k novému, božskému životu a Boh nás vedie po ceste slávy.

*Pán je Duch; a kde je Pánov Duch, tam je sloboda.
A my všetci s odhalenou tvárou hľadáme ako v zrkadle
na Pánovu slávu a Pánov Duch nás premieňa na taký
istý, čoraz slávnejší obraz* (2 Kor 3, 17 – 18).

**UVEDOMUJEM SI NESMIERNY DAR POSVÄCÚJÚCEJ MILOSTI
VO SVOJOM ŽIVOTE? SNAŽÍM SA PESTOVAŤ TÚTO MILOST'
ČASTÝM A DÔSTOJNÝM PRIJÍMANÍM SVIATOSTÍ?**

Škapuliar a obliekanie si Ježiša Krista

Prijímanie a rozvíjanie posväcujúcej milosti v našej duši nás posilňuje, aby sme mohli nasledovať cestu Pána Ježiša. Svätý Pavol to opisuje ako „obliekanie si“ Ježiša Krista. Toto obrazné vyjadrenie má poukázať nielen na vonkajšie priľnutie ku Kristovi, ale aj na vnútorné odovzdanie sa pôsobeniu jeho milosti v našom živote.

*Lebo všetci, čo ste pokrstení v Kristovi,
Krista ste si obliekli* (Gal 3, 27).

Táto predstava nám pomáha pri uvažovaní o našom krste, o našom postavení Božích detí, o dôstojnosti mena kresťan, o prežívaní veľkonočného tajomstva Ježiša Krista a o prebývaní jeho milosti v nás. Keď bol Pavol uväznený a pripravoval sa na smrť za Pána Ježiša, napísal slová, ktoré nám pripomínajú naše kresťanské povolanie:

Preto vás prosím ja, väzeň v Pánovi, aby ste žili dôstojne podľa povolania, ktorého sa vám dostalo, so všetkou pokorou, miernosťou a zhovievavosťou. Znášajte sa navzájom v láske a usilujte sa zachovať jednotu ducha vo zväzku pokoja. Jedno je telo a jeden Duch, ako ste aj povolání v jednej nádeji svojho povolania. Jeden je Pán, jedna viera, jeden krst. Jeden je Boh a Otec všetkých, ktorý je nad všetkými, preniká všetkých a je vo všetkých (Ef 4, 1 – 6).

Obraz obliekania si Ježiša Krista a nasledovania jeho príkladu nám môže byť nápomocný aj v snahe pochopiť zbožnú tradíciu škapuliara, pretože ide o kus odevu (alebo skrátený kus odevu), ktorý sa nosí ako posvätný znak na tele.

Slovo škapuliar mimo duchovnej tradície označuje všetko, čo sa týka ramien alebo lopatiek. Preto sa v našej náboženskej tradícii škapuliárom pomenúva odev, ktorý zakrýva plecia. Riadne škapuliare nosili pôvodne karmelitáni a karmelitánky (ale aj iné rehoľné rády) v čase určenom na prácu. Rehoľníci nimi chránili svoje habity pri namáhavých činnostiach, aby sa neroztrhli alebo nezašpinili. Nakoniec sa škapuliar stal trvalou súčasťou habitu.

Postupom času sa aj pokrstení kresťania – laici chceli poďieľať na spiritualite a práci, ktorú videli u karmelitánov. Ich rád sa zameriava na aktívne načúvanie Bohu, praktizovanie

kontemplácie a na hlbokú lásku k Božej Matke. Tieto duchovné aspekty vo veľkej miere inšpirovali mnohých kresťanov k prehĺbeniu vlastnej oddanosti Pánovi Ježišovi. Preto sa usilovali kráčať za Kristom podľa vzoru karmelitánov.

Snaha priblížiť sa karmelitánskej spiritualite viedla laikov k tomu, že začali nosiť zmenšenú verziu škapuliara. Tá pozostáva z dvoch malých štvorcov látky spojených ramennými páskami a nosí sa pod odevom na hrudi a na chrbte. Pre laikov je znakom ich krstného zasvätenia Ježišovi Kristovi skrze jeho presväť Matku v rámci kontemplatívnej tradície starobylého karmelitánskeho spôsobu života.

Hnedý škapuliar nie je šperk. Nie je doplnkom nášho odevu. Nejde ani o talizman pre šťastie či magický prívesok. Hnedý škapuliar je znakom nášho krstného zasvätenia Ježišovi Kristovi. V kresťanskej tradícii sa uctieva ako posvätný znak. Symbolizuje presvedčenie nášho srdca a predstavuje najväčšie túžby nášho života: patriť Kristovi, žiť podľa Krista a nasledovať Krista. Toto sú poslanstvá hnedého škapuliara.

CHÁPEM, ŽE ŠKAPULIAR JE ZNAKOM MÔJHO ZASVÄTENIA JEŽIŠOVI KRISTOVI? PRIPOMÍNAM SI PROSTREDNÍCTVOM ŠKAPULIARA ZODPOVEDNOSŤ, KTORÚ MÁM AKO UČENÍK PÁNA JEŽIŠA? MÁM NA PAMÄTI POVINNOSTI, KTORÉ MI Z TOHO PLYNÚ?

Ale nad všetko toto majte lásku, ktorá je zväzkom dokonalosti! A vo vašich srdciach nech vládne Kristov pokoj. Preň ste aj povolani v jednom tele. A buďte vďační! Kristovo slovo nech vo vás bohato prebýva. Vo všetkej múdrosti sa navzájom poučajte a napomínajte a pod vplyvom milosti spievajte Bohu vo svojich

srdciach žalmy, hymny a duchovné piesne. A všetko, čokoľvek hovoríte alebo konáte, všetko robte v mene Pána Ježiša a skrze neho vzdávajte vďaky Bohu Otcovi (Kol 3, 14 – 17).

Mária a jej úloha pri vykúpení

Keď ako kresťania hlbšie prenikáme do svojho povolania prežívať veľkonočné tajomstvo Pána Ježiša, najmä tak, ako ho predstavuje nosenie hnedého škapuliara, uvedomujeme si aj prítomnosť a duchovné materstvo preblahoslavenej Panny Márie.

Mária je skutočnou Matkou veľkonočného tajomstva. Ona je Žena, o ktorej sa hovorí v *protoevanjeliu*, v prvom prísľube Spasiteľa, ktorý bol daný ľudstvu.

Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou, medzi твоjim potomstvom a jej potomstvom, ono ti rozšliape hlavu a ty mu zraníš päťu (Gn 3, 15).

Na počiatku času, po páde našich prvých rodičov, dal živý Boh ľudskej rodine prísľub Spasiteľa. Tento prísľub – duchovné *protoevanjelium*, čiže „prvé evanjelium“ – bol našou jedinou nádejou. Dodával ľudstvu povzbudenie, keď nás postihli dôsledky hriechu.

Boh človeka po jeho páde neopustil. Naopak, volá ho a tajomným spôsobom mu predpovedá víťazstvo nad zlom a pozdvihnutie z pádu. Príslušný úryvok Knihy Genezis bol nazvaný protoevanjelium, lebo je prvou zvestou o Mesiášovi Vykupiteľovi, zvestou o zápase medzi hadom a ženou a o konečnom víťazstve jedného z jej potomkov (KKC 410).

Aby sa teda proroctvo naplnilo, musí prísť Žena, Spasiteľ, víťazstvo a utrpenie. Živý Boh to hovorí v reči adresovanej Zlému, nášmu odvekému nepriateľovi:

*Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou, (Žena)
medzi твоjím potomstvom a jej potomstvom. (Spasiteľ)
Ono ti rozšliape hlavu (víťazstvo)
a ty mu zraníš päťu. (utrpenie)*

Existuje len jeden Spasiteľ, jeden prostredník medzi Bohom a človekom. A Žena zaslúbenia bude prvá, ktorá bude túto pravdu o jedinom Spasiteľovi – prostredníkovi vyhlasovať, bude na nej trvať a obhajovať ju. Ako vidíme z proroctva, tento jediný Spasiteľ bude so Ženou zaslúbenia úzko spojený; ona bude jeho Matkou. Bude ho dôverne sprevádzať a stane sa dôležitou súčasťou jeho spásonosného diela a vykupiteľského utrpenia za spásu ľudstva.

Toto je dobré a milé pred Bohom, naším Spasiteľom, ktorý chce, aby boli všetci ľudia spasení a poznali pravdu. Lebo jeden je Boh a jeden prostredník medzi Bohom a ľuďmi – človek Kristus Ježiš, ktorý vydal seba samého ako výkupné za všetkých, ako svedectvo v pravom čase (1 Tím 2, 3 – 6).

V plnosti času sa nám zjavil jediný Spasiteľ, jediný prostredník medzi Bohom a človekom: Ježiš z Nazareta. Splnil všetky proroctvá a zaslúbenia Starého zákona. Je dlho očakávaným pomazaným Spasiteľom a jeho matka je Žena zaslúbenia. Tak ako Pán Ježiš napĺňa *protoevanjelium*, tak ho napĺňa aj jeho Matka. Mária bola pripravená na toto povolanie od prvého okamihu svojho nepoškvrneného počatia. Ako

vidíme v priebehu celých dejín spásy, Mária bola požehnaná a posilnená, aby verne a veľkoryso plnila svoju kľúčovú materskú úlohu v dejinách spásy.

Jeho otec a matka divili sa tomu, čo sa o ňom hovorilo. Simeon ich požehnal a Márii, jeho matke, povedal: „On je ustanovený na pád a na povstanie pre mnohých v Izraeli a na znamenie, ktorému budú odporovať, – a tvoju vlastnú dušu prenikne meč –, aby vyšlo najavo zmýšľanie mnohých srdc“ (Lk 2, 33 – 35).

Panna Mária je Žena spojená s jediným Spasiteľom. Duchovne kráča s Pánom Ježišom a spolu s ním prežíva jeho utrpenie a smrť. Vidíme ju na Kalvárii:

Keď Ježiš uzrel matku a pri nej učeníka, ktorého miloval, povedal matke: „Žena, hľa, tvoj syn!“ Potom povedal učeníkovi: „Hľa, tvoja matka!“ A od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe (Jn 19, 26 – 27).

Mária je Spasiteľova matka. Ona je Paňou veľkonočného tajomstva a Ženou zaslúbenia. Spolupracuje so svojím Synom, Ježišom Kristom, naším jediným Vykupiteľom. Je tiež našou Matkou. A tak ako Ježiš spolupracoval s Máriou, tak chce spolupracovať aj s každým z nás. Sme povolani vyhlásiť Máriu za svoju opravdivú Matku a spolu s ňou v dôvernej blízkosti sprevádzať Pána Ježiša v jeho veľkonočnom tajomstve.

**UVEDOMUJEM SI MÁRIINO ÚZKE SPOJENIE
S VYKUPITEĽSKÝM DIELOM PÁNA JEŽIŠA? PROSÍM
MATKU NÁŠHO SPASITEĽA, ABY MI POMÁHALA PREŽÍVAŤ
VEĽKONOČNÉ TAJOMSTVO PÁNA JEŽIŠA V MOJOM ŽIVOTE?**
